

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

16 DECEMBER 1994

ONTWERP VAN DECREET

**houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen,
opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemeen

Door zijn resolutie 1474 (XL VIII), aanvaard op 24 maart 1970, besliste de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties om, overeenkomstig lid 4 van artikel 62 van het handvest van de Verenigde Naties en overeenkomstig de bepalingen van resolutie 2433 (XXIII), binnen de Algemene Vergadering, op 11 januari 1971, een plenipotenciaire conferentie samen te roepen, met als doel een Verdrag inzake psychotrope stoffen te doen aanvaarden.

In de geest van zijn opstellers moest dit Verdrag tegemoet komen aan de bezorgdheid om het gebruik van stoffen die niet werden gevisieerd door de controlemaatregelen, ingesteld bij het Enkelvoudig Verdrag van 1961 inzake verdovende middelen door middel van strikte maatregelen te beperken tot absoluut onmisbare medische en wetenschappelijke doeleinden.

Dit Verdrag viseert inderdaad zekere synthetische stoffen, zoals amfetaminen, kalmeermiddelen – slaapmiddelen en hallucinogenen (LSD onder andere) waarvan de schadelijke werking zijn weerslag kan hebben op het gedrag en het humeur en ook afhankelijkheid kan doen ontstaan, waardoor strijd tegen het misbruik van deze stoffen door middel van gecoördineerde en universele maatregelen, noodzakelijk wordt.

Dit Verdrag werd ondertekend te Wenen op 21 februari 1971 en werd van kracht op 16 augustus 1976, toen veertig staten zonder voorbehoud van bekrachtiging hadden getekend of hun instrumenten van bekrachtiging of toetreding hadden neergelegd (cfr. artikel 26, 1 van het verdrag).

2. Inhoud

Het controlesysteem, dat door het Verdrag inzake psychotrope stoffen wordt ingesteld, is in grote mate ingegeven door datgene dat in 1964, in voege is getreden voor de verdovende middelen, krachtens het Enkelvoudig Verdrag, getekend te New York op 30 maart 1961 en gewijzigd door het Protocol opgemaakt te Genève op 25 maart 1972 (bekrachtigd respectievelijk door de wetten van 20 augustus 1969 en 8 december 1983 – Belgisch Staatsblad van 27 november 1969 en 14 september 1984).

De stoffen, die door dit Verdrag worden geïsoleerd, worden, na advies van de Wereldgezondheidsorganisatie, gerangschikt in vier „lijsten”, volgens de gevaren die ze inhouden en hun therapeutisch nut, met verschillende controlesystemen, meer of minder streng, volgens de effecten die ze teweegbrengen en de intensiteit daarvan.

De diensten van de Verenigde Naties die reeds belast waren met het toezicht op de goede toepassing van het controlesysteem voor de verdovende middelen, hebben eveneens de opdracht gekregen de toepassing van de beschikkingen van dit Verdrag te controleren. Deze diensten zijn de Commissie der verdovende middelen en het Internationaal Comité van toezicht op verdovende middelen.

Evenals het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen, bevat ook dit Verdrag strafrechtelijke bepalingen die de Partijen ertoe verplichten tegen verdere inbreuk op de reglementeringen bepaald in het Verdrag of genomen in uitvoering ervan op te treden door middel van aangepast straffen. Het Verdrag voorziet ook dat die inbreuken een grondslag kunnen uitmaken voor verzoeken tot uitlevering tussen Partijen, deze laatste beschikking is echter niet bindend.

3. Goedkeuring door het nationaal parlement

Op 12 april 1991 werd het Verdrag ter goedkeuring voorgelegd aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers (199091, 1571/1).

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp houdende goedkeuring van het Verdrag worden de redenen opgesomd waarom België tot dan toe geen partij geworden was bij het Verdrag :

- de stoffen van lijsten I en II konden gecontroleerd worden op basis van nationale wettelijke bepalingen ;
- België had geen ernstige problemen gekend met de van lijsten III en IV ;
- de eisen van het Verdrag voor de stoffen van die twee lijsten zijn „ver van duidelijk en waarborgen geen optimale controle”.

Op grond van drie overwegingen werd toch besloten, tegelijk met Nederland en Luxemburg, toe te treden tot dit Verdrag :

- de meerderheid van West-Europese landen heeft het

Verdrag reeds bekrachtigd, zodat het er op aankomt te vermijden dat België een draaischijf vormt in de illegale handel in sommige produkten van lijsten III en IV ; door de toetreding wordt vaste vorm gegeven aan de bezorgdheid samen te werken aan de internationale solidariteit, en wordt de goede reputatie van België in de strijd tegen de illegale handel gevrijwaard ;

– het Schengen-akkoord van 14 juni 1985 vormt een aanzet tot harmonisatie van de wetgevingen, meer bepaald inzake verdovende en psychotrope middelen ;

– op het vlak van de UNO tekent zich een steeds duidelijkere strekking af in de richting van een strengere reglementering voor de stoffen van lijsten III en IV dan voor het ogenblik door het Verdrag is voorzien, wat zal toelaten bepaalde tegenstellingen en onduidelijkheden op termijn uit te schakelen.

In de Memorie worden twee voordelen van de toetreding tot het Verdrag vermeld :

– de harmonisering van onze wetgeving met die van onze buurlanden zal de betrekkingen en de gegevensuitwisseling met onze voornaamste partners vereenvoudigen ;

– de bekrachtigingswet zal een wettelijke basis vormen voor uitvoeringsbesluiten, die de controle op de internationale handel in psychotrope stoffen zullen vereenvoudigen.

4. Goedkeuring door Vlaamse Raad

Volgens artikel 16 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de instemming van de Vlaamse Raad vereist met verdragen die betrekking hebben op Gemeenschapsaangelegenheden.

Artikel 20 van het Verdrag inzake psychotrope stoffen, waarbij Partijen ertoe worden verplicht alle maatregelen te nemen die ertoe kunnen leiden het misbruik van psychotrope stoffen te voorkomen en te bestrijden, namelijk door het tijdig te onderkennen, evenals te zorgen voor behandeling, opvoeding, nazorg, wederaanpassing en sociale reïntegratie van de betrokken personen, behoort tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen.

Artikel 5 par.1, I, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 bepaalt immers van behorend tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen :

„1. het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen, met uitzondering van

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat het extramuraal gezondheidsbeleid onder meer de diensten voor geestelijke gezondheidszorg met inbegrip van de natuur omvat.

“2. de gezondheidsopvoeding alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg,

Zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding, zijn de Gemeenschappen bevoegd voor de gezondheidsopvoeding en voorlichting, in welke vorm dan ook.

Krachtens artikel 16 van de Bijzondere Wet kan de Vlaamse Raad haar goedkeuring hechten aan artikel 20 van het Verdrag van Wenen inzake psychotrope stoffen, daar dit artikel volledig kadert in de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de preventieve en behandeling van drugverslaafden, waarvoor ze exclusief bevoegd is.

Brussel. 30 november 1994.

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling
en Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen
en van de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering is ermee belast, in naam van de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Het Verdrag inzake psychotrope stoffen en de Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971, zullen volkomen uitwerking hebben, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Brussel, . . .

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling
en Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin ;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse regering is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Het Verdrag inzake psychotrope stoffen en de Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971, zullen volkomen uitwerking hebben, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Brussel, 30 november 1994.

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling
en Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER
